

SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET
Odsjek za sociologiju
Predmet: *Kvalitativna metodologija*
Akademska god. 2007/08.

Studentica: Katarina Konsa

« KVALITATIVNI INTERVJU »
(metodološki esej)

recenzentice: prof.dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)
Zorana Šuljug, asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej je recenziran 10.02.2008. i postavljen na službenoj web stranici
Odsjeka za sociologiju Filozofskoga fakulteta u Splitu
(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija/index.htm)

Za kvalitativno istraživanje karakteristično je da se provodi na manjem uzorku ispitanika. S obzirom na to, moguće je u određenoj mjeri istražiti ljudske misli, osjećaje, iskustva. Metode koje se koriste u ovakvoj vrsti istraživanja su često kvalitativni intervju i fokus grupe, koje su zapravo forma grupnoga kvalitativnoga intervjuja.

Ovakva vrsta istraživanja je dinamična, interaktivna. Naime, omogućavanje ispitanicima da opširno razgovaraju sa istraživačem o određenoj temi, umjesto da odgovaraju na niz pripremljenih pitanja, pretpostavlja da će dobiveni materijal biti u većoj mjeri bliži stvarnom životu ispitanika.

Kvalitativni intervju je metoda u kojoj količina prikupljenog materijala i dobivenih informacija, ovisi upravo o kvaliteti interakcija između sudionika istraživanja i samoga istraživača. Stoga je bitno naglasiti važnost stjecanja povjerenja između sudionika i istraživača. Ako se ispitanik osjeća ugodno i opušteno, vjerojatnije je da će otvorenije, slobodnije, iskrenije i opširnije razgovarati o određenoj temi. U suprotnom, postoji mogućnost dobivanja neiskrenih i „kratkih” odgovora. U tom slučaju, postavlja se pitanje valjanosti i pouzdanosti takvih rezultata.

Još jedna karakteristika ove metode je fleksibilnost planiranja. Tako npr. u uzorku mogu biti pojedinci ili grupe, ali i niz drugih elemenata. Moguće je da u uzorku osim pojedinaca koji su ciljana skupina, budu i drugi pojedinci koji poznaju ispitanike iz ciljane skupine (npr. roditelji, prijatelji), ali i različite institucije (npr. radne organizacije u kojima rade ispitanici iz ciljane skupine). Svrha svega toga jest dobivanje što bogatijih, opsežnijih i detaljnijih podataka.

U ovakvoj vrsti istraživanja, istraživač može biti suočen s poteškoćom postavljanja određenih pitanja koja su privatne, intimne naravi. U takvom slučaju, neumjesno je (a i pogrešno) direktno postaviti takav tip pitanja. Moguće je postupno dolaziti do „srži” problema kojega se želi istražiti, pa se u toj situaciji postavljaju najprije općenita pitanja. Istraživač je u nekim slučajevima „prisiljen” na improviziranje, pa je njegova snalažljivost u svemu tome također bitna.

Fokus grupe su forma grupnoga kvalitativnoga intervjua. One se sastoje uglavnom od 6-8 ispitanika koji u obliku neformalne diskusije razgovaraju o određenoj temi. Mogu trajati jedan ili dva sata (ovisno o količini materijala) i korisne su jer se mogu dobiti zanimljivi i originalni podaci.

Unatoč kompleksnosti i zahtijevnosti izvođenja ovakvih kvalitativnih vrsta metoda, ona se višestruko isplate, jer kvalitativnim empirijskim proučavanjem istraživač može dobiti vrijedne i bogate podatke. Ti podaci koriste kao nadopune nekih činjenica koje su površne ili zanemarene u nekom kvantitativnom istraživanju, kao istraživačka faza prije kvantitativnoga istraživanja, ali i za razvijanje različitih teorija. Osim toga, ovakva vrsta istraživanja, ne samo što omogućava detaljno razumijevanje određenih problema ispitanika, već omogućava i detaljniji i dublji ulazak u društvene probleme. Razlog tome je što društveni problemi nastaju upravo tamo gdje postoji veća razlika između privatnog i javnog, pa ih je na taj način i teže istražiti.